

Politivedtægterne, har ment at maatte skænke Opmærksomhed. Det har imidlertid som Følge af Politivedtægternes Tilblivelsesmaade ikke kunnet undgaas, at de paagældende Bestemmelser er blevet af noget uensartet Indhold, uden at dette kan siges at være begrundet i stedlige Forhold, og man foreslaar derfor, at dette Forhold ordnes paa en for hele Landet ensartet og for Færdselssikkerheden tilfredsstillende Maade.

I Stk. 1 foreslaas en Bestemmelse, der begrænser Køretøjernes Bredde, saavel i belæsset som i ubelæsset Stand, til 230 cm. En tilsvarende Bestemmelse for Motorkøretøjer og Paahængsvogne til Motorkøretøjer findes i Motorlovens § 4, Stk. 1, men den bør efter Udvalgets Mening gælde alle Køretøjer.

Dog gøres der Undtagelse fra denne Regel for Køretøjer med løst læsset Hø eller Halm, idet det dels vil volde Vanskelighed for saadanne Læs at overholde Bredden 230 cm, dels er til mindre Fare, at disse Læs er noget bredere, fordi Læsset giver efter ved Berøring af andre Køretøjer eller Viadukter. Det bestemmes derfor for Hø- og Halm-læs, at de skal være forsvarligt læsset under Hensyn til Forholdene paa de Gader og Veje, som de skal passere, og endelig fastsættes der en Størstebredde paa 330 cm (100 cm mere end tilladt ved 1. Punktum); for Kørsel mellem Mark og Avlsgaard gælder dog ingen Størstebredde.

I 4. Punktum fastsættes det, at Justitsministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder kan tilstaa Undtagelse fra Bestemmelsen i 1. Punktum; en tilsvarende Regel gælder for Motorkøretøjer, jfr. Motorlovens § 10. — Ifølge Motorlovens § 4, Stk. 1, sidste Punktum, kan ogsaa Kommunalbestyrelserne i særlige Tilfælde give Tilladelse til at benytte Motorkøretøjer med større Bredde paa vedkommende Kommunes Veje. Medens Udvalget anser det for velbegrunder, at der sammesteds gives Kommunalbestyrelserne Beføjelse til at tillade Kørsel med Motorkøretøjer med større Vægt end ellers tilladt, idet det væsentligt er af vejtekniske Hensyn, at der er fastsat Begrænsninger i Motorkøretøjers Vægt, mener Udvalget ikke, at der er Grund til at give Kommunalbestyrelserne Beføjelse til at tilstaa Afvigelser fra Breddbestemmelserne, som alene er givet af færdselsmæssige Hensyn. Dels af denne Grund, dels for i det hele at bringe Overensstemmelse mellem Motorloven og Færdselsloven foreslaas det i § 40 at ophæve Motorlovens § 4, Stk. 1, for saa vidt angaar Bestemmelserne om Motorkøretøjers og Paahængsvognes Bredde, saaledes at altsaa disse Bestemmelser afløses af Reglerne i Udkastets § 18, Stk. 1.

Stk. 2 tilsigter at afværge den Fare for Færdslen, der ligger i, at Føreren af et Køretøj ikke har fri Udsigt.

Lignende Bestemmelser som i Stk. 3 findes i de fleste Politivedtægter, jfr. f. Eks. Politivedtægt for København af 1. Marts 1913 § 39. Ny er dog Reglen om, at Vognene ikke maa forurene eller foraarsage unødigt Larm. Endvidere er sidste Punktum nyt. Det er til Fare for Færdslen, at der anvendes for lange Tove til Slæbning af et Køretøj, og der er ligeledes Fare forbundet med, at Tovet ikke er tilstrækkeligt synligt, idet andre vejfarende da kan forsøge at passere mellem de to Køretøjer.

Stk. 4 har ligeledes sit Forbillede i de nyere Politivedtægter, navnlig i Politivedtægten for Sorø Amt af 19. Juni 1928, hvis § 36, 2. Stk., lyder saaledes: »Under Kørsel paa offentlig Gade, Vej eller Plads med Genstande, der rager udover Køretøjets Lad, skal der udvises særlig Forsigtighed. Navnlig maa det paases, at Genstandene ikke ved Kørsel om Hjørner og i bratte Sving forulemper andre vejfarende. Hvor det kun drejer sig om enkelte Genstande, maa disse læsses i Køretøjets højre Side. Er de ikke tydeligt synlige for bagfra kommende Køretøjer, maa Genstandenes yderste Ende forsynes med et tydeligt Mærke, om Dagen f. Eks. en Halmvisk eller en rød eller en hvid lille Dug, og efter Mørkets Frembrud med en Lygte, der viser rødt Lys«.